

„Kolme krossi ooperi“ peategelasi.

Dr. Glezer
terjuste tuninga abitaajana.

A. Lauter
mõrjutud Madie.

Milwi Laid
Madie armsam.

S. Laur
wilunud wares.

S. Paris
terjuste tuningas.

Juba pikemat aega potas publik igatiusega wäljamaal juure eduga läinud laulumängu — kui jeda nii nimetada — „Meine krossi ooperi“. Bürookated olid publiku hulwi üleskumminud ja loodeti-oodeti midagi erasforraalselt lõhajat ja sensisejt erinevat. Mis mi — Kolme krossi ooper — lubabki loota nii mõndagi. Tähtsidi jõudma latwale juba palju warem. Seda tahtis aga lawastaja ja wõlajai ta peasoja mängija Ants Lauteri äkiline haigestumine.

Ei jaa salata, John Gay „Kolme krossi ooper“ jättis meie publikusse peitumustunde,

ja jeda mitte näitlejate ega lawastuse armel, waid jüüdi on tüki opra kuiwus ja puusjus. „Kolme krossi ooperi“ tegelaskond on pärit Londoni roimarite, hulguste, terjuste ning lõhunaiste linnaosajst. Tundmata on meile nende anglo-salshide apaaishide toimingud ja hingelaad. Teetõttu ei mana nende farriseerimine meisje naeru. Ei tea ju meie jeda temöödiat waadates, mis on paroodia ja mis iselikkus. Kui lõpuks õpime taipama lujudesje peidetud nalja ja wilke soonekeji, siis on la juba möödunud näidendi tolm waatust. Lisajaks sellele kõigele on inglise huumor kuiw ja meie jaoks liig mõisuslik. Kui weel wõdita arwesse la jeda, et tüki iseloom nõuab deforatiwsejt ebaesteetilisjt ja isutut lawa, siis jääb waatlejale wähe millega end lõbusiada. Ühejõnaga „Kolme krossi ooper“ on paroodia, mis ei kisu nearma ega pane nutma, küll aga wajuatub publikule juure doosi tinarasket igawuwi.

Lawastusele pole põhjust teha etteheiteid. A. Lauter oli teinud oma töö hoolikalt. Oid dieti walitud la osalised ja nad said hästi-hakkama oma ülesannetega. Peasoja mängis Ants Lauter. Ta tõi lawale Londoni roimarite tuninga — Madie. Seda parodeeritud mõrjut-gentleman pole terge

teha usutawaks. Ta tükkib jääma ilka kuidagi lawalliseks maneeferiks. Lauter on jeda kaju hoollega koostanud ja läbidõelnud, ning katjus temast teha, mis wõimalik. Tundus tükk, et Madie oli liig — kuidas õelda — tükkiseeritud. Kerjuste artiellülemat mängis Paris — ei jaa õelda, et halwasti. Aga ega ta juurt poolehoidu la wõtnud — oja tükk. Kõlly ojas oli Milwi Laid küllalijena. Waremalt on ta tulnud endaga toime paromini. Wõib olla oli selles la jüüdi oja, mis ei wõimaldanud midagi teha. S. Glezer andis hea terjuste tuninga abitaaja lugu, hästi tabatud ja järjelindialt läbiwõidud. Londoni poliitlimeistri ojas tegeles P. Finna. Polnud temalgi midagi peale hakata selles kõnras ojas. Wõidu ofeme teha ilka näinud rikkalikult puistamas nalja kälisejt. Teisjedki osalised, neid oli suur hull, tegid oma töö.

Kuna tükk oli läbipõimitud muusikaga, siis tuli tegelastel la laulda. Mõned katjusid laulda, mõned lõnelesid muusikasje. Ega paroodias nõutagi ehjat meloodiat.

Ei teeks kahju, kui tükkii nii mõnejt lojast särbitasse. Weniwaid lohti palju.

Publik, jeda oli palju, reageeris üsijufite naeruturjatustega.